

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobkyně: **T. D. H. T.**, zastoupená opatrovníkem JUDr. Richardem Polmou, advokátem se sídlem Křížkovy schody 67, Mladá Boleslav, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, Odbor cizinecké policie**, se sídlem Křižíkova 12, Praha 8, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 9. 2012, č. j. 4 A 56/2012 – 16,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému opatrovníkovi JUDr. Richardu Polmovi **s e** odměna **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze zamítl rozsudkem ze dne 21. 9. 2012, č. j. 4 A 56/2012 – 16, žalobu, jíž se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, odboru cizinecké policie (dále jen „krajské ředitelství“), ze dne 22. 8. 2012, č. j. KRPA-107127/ČJ-2012-000022, kterým bylo rozhodnuto o jejím zajištění podle ust. § 124 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), s tím, že doba zajištění byla stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody.

Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka v zákonné lhůtě kasační stížnost, ve které uvedla, že ji podává z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., protože zamítnutím žaloby byla porušena ust. § 2 odst. 2 a § 3 zákona č. 500/2004 Sb.,

správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 124 odst. 1 a 3 zákona o pobytu cizinců a čl. 5 odst. 1 a čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Podle ust. § 37 odst. 3 věta první s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.

Podle ust. § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být podle odst. 3 citovaného ustanovení tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Vzhledem k tomu, že stěžovatelka uvedla v kasační stížnosti důvody jejího podání pouze obecně, byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2013, č. j. 7 As 158/2012 - 43, vyzvána, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení prostřednictvím ustanoveného opatrovníka doplnila tak, že skutkově a právně konkretizuje důvody ve smyslu ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. Současně byla poučena, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, bude odmítnuta. Toto usnesení bylo opatrovníkovi stěžovatelky doručeno dne 8. 1. 2013. Opatrovník stěžovatelky však na tuto výzvu nereagoval.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ust. § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

V řízení o kasační stížnosti byl stěžovatelce ustanoven opatrovníkem advokát Mgr. Richard Polma, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl o jeho odměně. Vzhledem k tomu, že ustanovený opatrovník neučinil v řízení o kasační stížnosti žádný úkon, za který náleží odměna podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že mu odměnu za výkon této funkce nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. dubna 2013

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu